

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6292/2554

นางปัทมา อธิเกียรติ์โจทก์ นายพิชัย อธิเกียรติ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1357

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 จดทะเบียนสมรสกับทั้งโจทก์และจำเลยที่ 2 ในเวลาห่างกันเพียง 20 วัน และอยู่กินฉันสามีภริยาทั้งกับโจทก์และจำเลยที่ 2 ในลักษณะเป็นครอบครัวเดียวกันมานานถึงประมาณ 20 ปี โจทก์จึงมาฟ้องเป็นคดีนี้ ทรัพย์สินตามคำฟ้องที่โจทก์อ้างเป็นสินสมรสนั้น เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในระหว่างเวลาดังกล่าวโดยไม่อาจทราบได้ว่าโจทก์และจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของคนละเท่าใด กรณีต้องสันนิษฐานว่าแต่ละคนมีส่วนเท่ากันตาม ป.พ.พ. มาตรา 1357 จึงต้องแบ่งทรัพย์สินเป็นสามส่วนเท่าๆ กัน และมีสิทธิคนละหนึ่งส่วน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้โจทก์และจำเลยที่ 1 หย่าขาดจากกัน และให้แบ่งสินสมรสระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 หากไม่สามารถแบ่งสินสมรสได้ให้จำเลยที่ 1 ใช้เงิน 71,846,120.22 บาท แก่โจทก์และให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ใช้ค่าทดแทนแก่โจทก์คนละ 5,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 10,000,000 บาท กับขอให้การสมรสระหว่างจำเลยทั้งสองเป็นโมฆะ จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์กับจำเลยที่ 1 หย่าขาดจากกันและให้การสมรสระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ตามทะเบียนสมรส สำนักทะเบียนอำเภอเมืองพะเยา เลขทะเบียนที่ 1435/16518 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2526 เป็นโมฆะ กับให้แบ่งทรัพย์สินและสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ 7482 ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ออกเป็น 3 ส่วนเท่าๆ กัน โดยให้แบ่งให้โจทก์และจำเลยที่ 1 ฝ่ายละหนึ่งส่วนในฐานะสินสมรส ที่เหลืออีก 1 ส่วนเป็นของจำเลยที่ 2 ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์รวม ถ้าการแบ่งเช่นนี้ไม่อาจกระทำได้หรือจะเสียหายมากนัก ให้ขายโดยประมูลราคากันระหว่างโจทก์กับจำเลยทั้งสอง หรือขายทอดตลาด ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสองชำระเงินคนละ 2,500,000 บาท (สองล้านห้าแสนบาท) แก่โจทก์และให้แบ่งสินสมรสตามฟ้องโจทก์ข้อ 3 (1) ถึง 3 (27) ระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 คนละส่วนเท่าๆ กัน ถ้าการแบ่งเช่นนี้ไม่อาจกระทำได้หรือจะเสียหายมากนัก ให้ขายโดยประมูลราคาระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 หรือขายทอดตลาด ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ทั้งสองศาล โดยกำหนดค่าทนายความรวม 100,000 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า พิเคราะห์แล้ว ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยมีว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่าทรัพย์สินตามคำฟ้องเป็นสินสมรสระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 จึงต้องแบ่งให้แก่โจทก์และจำเลยที่ 1 คนละกึ่งหนึ่ง ส่วนจำเลยที่ 2 หากจะมีส่วนเป็นเจ้าของร่วมกับจำเลยที่ 1 ในทรัพย์สินใดก็ต้องไปแบ่งกันเองระหว่างจำเลยทั้งสองนั้น ชอบแล้วหรือไม่ ทั้งนี้ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ยุติตามที่ได้อ้างว่า จำเลยที่ 1 จดทะเบียนสมรสกับทั้งโจทก์และจำเลยที่ 2 ในเวลาห่างกันเพียง 20 วัน และอยู่กินฉันสามีภริยาทั้งกับโจทก์และจำเลยที่ 2 ในลักษณะเป็นครอบครัว

เดียวกัน ทำมาหาได้ในธุรกิจของครอบครัวด้วยกันมานานถึงประมาณ 20 ปี โจทก์จึงมาฟ้องเป็นคดีนี้ ทรัพย์สินตาม คำฟ้องที่โจทก์อ้างเป็นสินสมรสนั้น เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในระหว่างเวลาดังกล่าว โดยไม่อาจทราบได้ว่าโจทก์และจำเลยทั้งสองมีส่วนเป็นเจ้าของคนละเท่าใด ดังนั้นที่ศาลชั้นต้น วินิจฉัยฟังข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สินตามคำฟ้องเป็นทรัพย์สินที่โจทก์และจำเลยทั้งสองทำมาหาได้ร่วมกัน โดยไม่มีข้อคำนึงว่าทรัพย์สินดังกล่าวรายการใดจะใส่ชื่อของผู้ใดเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ จึงให้แบ่งทรัพย์สินออกเป็นสามส่วนเท่า ๆ กันนั้น มีเหตุผลรับฟังได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามา ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสองข้อนี้ฟังขึ้น คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งในชั้นอุทธรณ์และฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

พิศาล อัยยะวรากุล · นพวรรณ อินทรมพรรย์ · วิกร อังคนาวีศัลย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6292/2554>